

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende (saarom: Indsendelser, Adresserendringer o. l. v. adresseres „Stjernen“ Dannebrog, Nebraska.)

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank-Note eller i Registreret Breve.

Kor- og andre Breve sendes i Løse Breve kan Udgivelsen ikke være ansvarlig.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og frittere for Abonnementspenge.

- G. P. Christensen, Fremont, Neb.
- R. K. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
- G. R. Johnson, Minden, Neb.
- R. Christensen, Clarion, Kansas.
- H. S. Clausen, Hampton, Neb.
- D. S. Knudsen, DeWitt, Neb.
- B. Paulsen, N. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
- G. R. Knudsen, Davenport, Vancaffer Co. Neb.
- M. W. Packer, Arton, Colo.
- A. R. Spangberg, Room 50, A. T. & S. R. Bldg., Topeka, Kan.
- Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burbette St., Omaha, Neb.
- Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
- A. P. Johnson, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker til tids.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for „Stjernen“, og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.
Peter Ebbeson, Udg.

Væntebrev og et Tegne paa Velstand,“ siger de republikanske Stortpolitikere i Kansas. Javel, lille Børn; men Velstanden er paa den syds Side, som ligger inde med Mortgagen.

Snappede Penge er det samme som dyre Penge. Dyre Penge er det samme som høje Renter. Høje Renter er det samme som en Fordyrelse af alt hvad man tjener; thi Fabrikanten og den Handelende maa have større Profit for at dække den forøgede Rente paa de Penge, der stikker i Forretningen. Men der er en Ting, som ikke forøges, og det er Daglønningen; den maa trækkes under den fælles Sparingsmelighed!

Mange af vore danske Farmere i Vesten gaa vi henhind paa „Stjernen“ i Hjør, fordi de paa ingen Maade kunde betale. Alle disse Folk har i Aar haft en rig Høst; de har nu begyndt at omsætte den i Penge, og vi paastaar, at det er deres Pligt at betale os nu, og skammelig gjort er det at træffe Tiden ud. Vore Penge har de haft at bruge uden Renter, og simpel Netfærdighed fordrer, at de giver os dem tilbage saa hurtigt de selv faar Penge til sin Naabighed. Det er en forfærdelig Tro, at det ikke koster at udgive et Blad, og at et Par Dollars ingen Rolle spiller for Udgivelsen. Et Par Dollars fra hver af et tusinde Abonnenter bliver endda til noget.

Regjeringens Kontrol over Jernbanerne i mange Dele af Europa, Australien og Indien har næsten i enhver Henseende bragt dem langt forud for de amerikanske. De højere Væsentligheder i den forterende under Staten passer sine officielle Pligter. De ligger ikke og „vander Stod“, sikrer Fragttakster eller udrager Vedbragter, som i Europa vilde føre vedkommende tierte ind i Tugt- og Røsthuset. Det er klart, at den nye Verden har haardt Brug for en ny politisk Videnskab. Den lovrige Republik har fejlet paa den samme gamle Dogma, som tomredes sammen for over hundre Aar siden og gik ud paa, at National-Regjeringens interet maa gjøres og interet kan gjøres, og den Stube begynder at bliue lovlig raadden. Op med Tidderne, Amerikanere!

Englenderne er ikke lidt skinnige paa deres Fattere — Yankeeerne. En indsendt Anglomanial skriver fra Hamborg til Times og bekræfter sig paa det ganske ligte over Panternes Paatragenhed og larmende Optreden. Blandt andre hjertebløende Vælgere kommer disse Salver: „Der er ikke en Vler i Europa, hvor vi Engellmand kan søge hen og mere os for os selv; men Amerikanerne følger os overalt som en Hund. Nice, Pau og Cannes er blemne saa forvankede af disse Amerikanere med deres pjattende, idelklingende, fortærbelige Stemme, at de ikke er til at hende igjen, men ligner amerikanske Kalkbryer. Det samme er Tilfældet med Hamborg. Den engelske Spurv bliver drende ud af sin Rede af den amerikanske Gøg. Vor eneste Havn findes i Vissheden om, at er vi ikke lidt paa Fastlandet, saa er Amerikanerne endnu mere ildelid.“
Ja, det var da alle Liden er Trøst.

Naar Jolleis Parti kommer til Ma. i vil Kjøb- og Korn-Ringene og hele det Ural af Komplotter, der nu udfører den arbejdsne Klases Hjerteblod, gaa ud af Tilværelsen. Landmanden og Arbejderen vil da erholde en rimelig Profit for det, han producerer, og Arbejdsmanden i de store Byer vil ikke bliue tvingen til at betale mere end hvad der er rimeligt for det, han forbruger. I Stedet for at Profitten paa Produkterne nu gaar over i Sommerne paa Ringene, Truffene og Vækspekulanterne, da vil den simpelthen bliue i Hænderne paa Producenten.

Forlangendet om, at Regjeringen skal udblaane Penge mod Sikkerhed i fast Ejendom, udtages af Modstanderne som en viid, forærmet og fuldstændig uhorst Præstation. Nej, her nu Godtfolk! lad os lette lidt paa Eders Hutommelse. Har Regjeringen aldrig udblaant Penge mod Prioritet i Land? Jo, det er hvad den har. Vi behøver ikke at henvisse til Regjeringslaan til Jernbanerne; men vi vil nævne Regjeringens Deposita af Penge i Privatbanker, og spørge, om disse Deposita af det offentlige Penge er andet end enorme Laan til begunstige Pengeinstitutioner. De fleste Folk svæver i den Vidfarelse, at disse Banker maatte stille Jor. Staters Bonds i Sikkerhed for de Penge, som Regjeringen lagde ind hos dem. Men saadant var ikke Tilfældet; Loven forbrøde ikke, at Sikkerheden skulde være U. S. Bonds, en Mortgage paa Ejendom kunde klare det, og Navrede det ogsaa. Comptroller Knorr er vor Autoritet for, at en Mortgage var god nok, og at der var Banker, som fik Penge mod Sikkerhed i Løsøre. — Tank en Gang!

En Gang langt tilbage i Tiden, det var i 1864, da holdt James G. Blaine fra Maine en Tale i St. Louis. Han drog en Greenback-Dollar frem af sin Lomme og holdt den frem for Tilhørerne med disse Bemærkninger: „Hvad er dette? — en Dollar. Og det er en god Dollar — god for Farmeren, Haandværkeren, Kjøbmanden, Sømanden, ja god for alle. Hvad gjør den til en god Dollar? — fordi enhver Dollars Værdi af Ejendom i de Jor. Stater staar bag den, og enhver sand og loyal Amerikaners Livsblod er bag den. Og det er hvad der gjør den til en god Dollar.“

Jire Aar senere blev der med Rothschilds Agenter gjort en Afford (den man ved nok), — hvad siger saa Blaine fra Maine? I en Tale i Augusta, Maine, trækker Blaine den samme Papirdollar frem af Lommen sin, holder den frem for Tilhørerne og udbryder: „Hvad er dette? Et Stykke Papir. Hvad er det værd? Angenting. Hvad skal det til for at gjøre det til en Dollar? Stik denne Gulddollar bag det (han trækker en Gulddollar frem af den anden Lomme), saa bliver det en god Dollar.“ — Hm — Landets Ejendom og Hjerteblod var sunket i Kurs hos Mr. Blaine; han skulde ha' et rødt Guldb.

Det amerikanske Pengearistokratis Historie.

Og hvorledes Væjlen blev lagt om et frit Folks Høst.

III.
Kapitalismens nedrige Planer var endnu ikke fuldt udviklet. Det næste Skridt i Undertrykkelsesgjerningen, og det mest skuffagte, som nogen sinde er forsvaret af et Folk, var den nationale Banklov, som blev vedtaget i 1863. Denne Lov satte Pengemanden i Stand til at omsætte sine Greenbacks i Jor. Staters Bonds til paalydende Værdi, og paa disse Bonds trak han ikke blot Renter udbetalte forkludsvois i Guldb, men i følge Lovens Plan fik han virkelig 90 pCt. af deres Værdi tilbage i Form af Nationalbank-Noter, og det er med disse han fører sin Vansforretning, idet han udløser dem paa de forebelsigtige Betingelser. Det var den mest glimrende Indretning, som den skinnbarlige Gjertighed kunde tænke sig, — en Slags dobbeltværdet Pengemønter! I den ene Haand faar han Rente fra Regjeringen, i den anden faar han Renter fra sine individuelle Skuldere, paa den ene Side og den anden Side, vel at mærke.

Lad os for Løvers Syld se hvorledes et saadant System vilde tage sig ud naar det anvendtes paa Farmerne. Vi forestiller os en Farmer, som ligger i gode Kaar. Han har 1000 Bushels Høede at sælge, men da han ikke har Brug for Pengene gaar han ind paa at tage Kjøberens Note for Høeden. Noten er stillet paa lang Tid; men trækker gode Renter, og Renterne skal betales med Guldb i Forskud. Farmeren synes i det hele taget godt om denne Afford, og kjører derfor af sin Høede ind til Kjøber-

ten. Han har lige 1000 Bushel, og Prisen er \$1 Bushel. Han faar en velstriket Note paa \$1000 og Renterne for det første halve Aar udbetalt forkludsvois i Guldb. Han stikker Pengene og Noten i Lommen og ønsker sig selv til Lykke over den udmærkede Handel, han har gjort; i Stedet for at Høeden laa i hans Løbe, hvor den intet indbragte og var udfat for Tab, havde han nu omfat den i noget, der bragte ham en klæffelig Indtægt. Den Methode af saa Renterne i Forskud lynes han særlig godt om, og han besluttede naar han næste Gang laante Penge ud, skulde det være paa den Betingelse. Høem kan derfor tænke sig Farmerens Forbudsfølelse, da Kjøberens atter kommer og siger ham, at han har en anden Slags Høede, som er lige saa god, som den, han kjøbte af Farmeren, og for denne Høede vil han forare Farmeren 900 Bushel. Den eneste Udgift, Farmeren vil faa, vil være de med Transporthen forbundne Udgifter; han kan tage Høeden hjem og laane den ud til sine Naboer mod god Fortjeneste. Da Kjøbereren har fundet Farmeren at være en driftig og forstandig Mand, er han kommen til at synes saa godt om ham, at han ikke vil forlange andet af ham for Brugen af Høeden, end at han ved Udløbet af 20 Aar leverer ham (Kjøbereren) andre 900 Bushel tilbage, med mindre ny Overenskomst laaves. I Mellemtiden kan Farmeren, hvis han bærer sig snildt ad, laase 20 Gang 900 Bushel ud af denne Driftskapital, som den liberale Kjøber gratis overlader ham. Farmeren tror oprigtigt at hans gode Ven Kjøbereren er fornytt, et saadant ulogisk Forslag har han aldrig før i sit Liv hørt; men da det bliver gjentaet for ham og han faar de 900 Bushel Høede med sig hjem, maa han jo tro det. Nu er han altsaa hjemme med 900 Bushel Høede, et halv Aars Renter af \$1000, og en god Note paa et tusind Dollars oven i Kjøbet. Alt dette har han faaet for et tusind Bushel Høede, som han om Morgenen førte til Byen. Sig at den Farmer ikke har gjort sin Lykke. Det er saadan en Forretning, Pengemanden gjør naar han starter en Nationalbank.

For mange af Læserne ser denne Fremstilling maasse lidt luftig ud; men den, som tvivler paa Sandheden deraf, har blot at laase den nationale Banklov, og han vil blive overbevist, hvis han i det hele taget tør tro sin egne Sanser.

Om nogen tvivler om, at Nationalbank-Loven med velberaad Hu blev stiftet til Udplyndring af Folket, saa burde han laase nogle af de Privatcirkulærer, som Sekretæren for Vækspekulanter Societet fra Tid til anden udsendte til de enkelte Banker, hvori disse opfordredes til at gjøre alt, hvad der stod i deres Magt, for at støtte de Blade, som vilde gaa ind paa at modarbejde Væren om at Regjeringen skal udsætte Greenback-Penge, hvorimod de opfordres til at udsætte alle Kvifer, som ikke vilde gaa ind paa dette. „At opbyde Nationalbank-Loven eller gjemindrette Regjeringens Greenback-Circulation er ensbetydende med at forsyne Folket med Penge, og det vil derfor i høj Grad stabe vor Forretning som Vækspekulanter og Pengeudlaanere.“

Politiske Konventioner i Nebraska.

Ved Dodge Countys independent Convention i Fremont forrige Tirsdags blev følgende Ticket stillet i Marken: Chas. Frichinger for Kasserer; J. A. Garnin for Clerk; E. Johnson for Sheriff; G. M. Frager for Dommer; E. Crist for Court-Clerk og W. J. Gregg for Skole superintendent. Cincinnati- og Hastings-Platformene blev tilfæmte. Konventionen erklærede at Sammensmeltningen mellem de gamle Partier gjøres til Fordel for Monopolistene, og de independent Kandidater maatte love ikke at modtage Endossement af nogen af de gamle Partier.

Dodge Countys Demokrat holdt i Lørdags deres Konvention; den var ganske godt besøgt, og de tilstedeværende Delegater vedtog ikke paa noget Maade at slutte sig sammen med noget andet Parti. Blandt Delegaterne til Statskonventionen valgtes L. P. Larson.

Det independent Parti i Sheridan County holdt i Lørdags dets Konvention i Rushville og opstillede følgende Ticket: H. M. Bullock for Dommer, L. P. Summing for Clerk, J. H. Harnsberg for Kasserer, James Varron for Sheriff, og H. J. Stanchfield for Superintendent. Det var den største Konvention, der har været holdt i Sheridan Co., idet der nemlig var 107 Delegater til Stede.

Den demokratiske Konvention for Butler Co., som afholdtes sidste Lørdag i David City, satte følgende Kandidater for County-Embedsmænd i Marken:

Jno. J. Walker for Kasserer, E. P. McCollom for Clerk, David B. Ames-god for Sheriff og E. R. Dean for Dommer.

Ved den republikanske judicielle Konvention, som i Lørdags holdtes i Burlington, blev, som man paa forhånd kunde tænke, de to nuværende Indehavere af Dommerembederne, T. D. G. Harrison og E. R. Coffin, nominerede til Genvalg. Alting var godt forberedt og gik som om det var smurt; ingen anden Navne blev stillet til Forslag. Det er ganske betegnende, at der næppe var et halvt usin Farmere i denne Konvention, hvorimod der i den independent Konvention, som holdtes samme Sted et Par Uger forinden, ikke var andre at finde end Farmere.

Den republikanske Konvention for Franklin County samledes i Lørdags i Bloomington og stillede følgende Kandidater i Nominatien: J. J. Galtwood for Kasserer, L. A. Seigel for Clerk, J. E. Montgomery for Clerk af Distriktretten, H. M. Warriner for Sheriff og T. A. Hamilton for Superintendent. Konventionen erklærede sig i Fævor af Geo. Sheppard for Dommer i 10de Retsdistrikt, og gav ham det Fortrin til vælg sine egne Delegater fra Franklin Co. Konventionen var bedre besøgt end de gamle Partiers Konventioner nu til Dags plejer at være. Alle Townships i Countiet var repræsenteret med en fuldtalig Delegation.

Howard Countys Demokrat afholdt i Lørdags deres Konvention i St. Paul. Det var en lille Affære, næppe mere end Halparten af Countiets Precincter var repræsenteret. Konventionen vedtog en Fællesudtalelse til Fordømmelse af (Gov.) Boyd for hans Veto af Newberry-Willen. De opstillede Kandidater ere: W. D. Smith for Dommer, W. A. Gumaer for Kasserer, E. E. Forbæ for Clerk, R. Scribner for Clerk i Distriktretten, J. D. McDanel for Sheriff, J. G. Salter for Coroner, W. H. Branch for Surveyor og N. D. Nielsen (Munson Creef) for County-Kommissær. Til Skole superintendent opstilledes Mrs. S. B. Hayward, den nuværende Indehaverinde. Delegationen til Statskonventionen i Grand Island er: J. G. P. Hildebrand, J. F. Dohl, Ed. Larsen, J. O. Somaren, H. Gerdes og Ed. Larkowski. — Republikanerne holder deres Konvention paa Lørdag.

Rabelgram.

(Uge-Doversigt fra Udlandet.)

Ruslands Gjenordighed. Det er ildelidende med Rusland. Overpaa den mistyktede Høst, Jødeforsølgelserne og mange andre Udseligheder, faar Rusland en Kuro hos de store Pengejædere. Rusland har været hos Rothshild og bedt om Laan — nej; det gik til de andre store Pengeaaneere, men af! nej og atter nej. Ja, der er en Slags poetik, men lovlig sund Netfærdighed i den Omstændighed, at Rusland, det har været saa grusom imod de fattelsesmaajøder, nu maa finde sig i at modtage en høflig Anvisning paa Vintervejen, naar det kommer og beder de store Jøder om Rubler. Forresten er det svært for almindelige Folk at hvide, hvorledes Rusland kan blive ved at stifte Gjæld efter Gjæld; dets Indtægter lynes aldrig at svare til de ødsle Udgifter. Ruslands Obligationer kan allerede ikke afsættes til fu d Værdi. Ruslands daarlige Kredit bliver stebe ringere, og den Dag maa komme da Bankerot vil stille sig Ansigt til Ansigt med den barbariske, hjerte-løse Regjering.

Krigsfeber i Europa. Stillingen i Europa er truende. Stormmagterne skær frugteligt Tænder ad horeandre, og Kanonerne og alt det frugtelige Nordmasketineri, som den opfindsomme Nutid har bragt frem, begynder at oppile sine uhyre Gab, som om en blodig Fæst er i Vænte. Rusland mistænkes for at have gjort Forberedelser paa at tage Konstantinopel i Besiddelse; men England og Tyskland giver nøje Agt paa enhver af Bamsens Bevægelser, og et Dørgreb er nok til at skabe en frugtelig Krig. Saaledes gaar i hvert Fald Regterne, men der er maasse slet ikke noget i dem. Hvad man skal tro er ikke godt at vide; men sikkert er, at det Højtryk, der hoiler over europæiske Forhold, er udfat for en Høst Dag at bevirke en Eksplosion, der vil ryste den gamle Verden i sin Grundbold.

Englands Udenrigsministerium er meget oprevet i Anledning af Ruslands Forsøg paa at tilvinge sig Passage gennem Darbanelle-Stradet til Middelhavet og formentlige Henfigt at sætte sig i Besiddelse af den syge Mand's Stad. Hoab

dette sidste angaar, da eksisterer det muligvis blot i en eller anden Aviskorrespondens Hjerne; nok er Kussferen en Barbar, der ikke vilde tage i Betænkning, at berøve fæle en fyg, fengeliggende Mand hans Borg og Stad; men han kjender dog hvad de visse følger af et saabant Skridt bliver. Man siger rigtignok, at England for længe siden har haft en lumst Anelse om, hvad Ruslands virkelige Planer er, og at der blev snasket om den Ting, da Rejsefejeren var i Besøg med England i Tilfælde Forsiklingerne med Rusland bliue alvorlige. Det er uagtetlig en meget betegnende Ting, at Rusland i denne Tid er ivrigt beskæftiget med at udvide sin Flaade og arbejder paa at faa Zinanfer til at mobilisere sine militære Kræfter med.

Det kan godt være, som sagt, at alt dette intet har at betyde. I Berlin og London ser man Sagen paa den Maade, at Krigsforberedelser paa en Side nødvendigvis forberedelser paa den anden Side. Man kan nok være vis paa, at England og Tyskland ikke vil ligge paa den lade Side. Det hele gaar vel nok godt, med mindre Rusland skulde faa Lygt til at hugge ned paa Konstantinopel. Skulde de der gjøre det, kommer John Bull og Vinkelhuerne efter dem, det kan man forlade sig trugt paa.

Stulde der blive Krig i Europa, vil der bliue en magesløs Lejlighed for Amerikanerne til at udbytte Europaernes Ulykke og Dumhed. Det er en Grund til at vore Spekulanter iagttager Gangen i den europæiske Politik med stor Interesse. De Brødstoffer, som Amerika har at sælge til Udlandet, ville kunne bringe omstrent hvilken som helst Pris, som vore Spekulanter kunde finde for godt at forlange for dem, og vi ved, at amerikanske Spekulanter ikke er billige, naar de har Chansen til at sætte Klemmekruen paa.

Fra den nationale Hovedstad.

Regjeringsoplysneth med Flæsk, som allerede er i Virksomhed i Chicago og Milwaukee, skal nu ogsaa iværksættes i Boston, Omaha og Kansas City. Dette sker paa Begjæring af Slagerierne, der ønske at opfylde Betingelserne for at kunne fende deres Flæsk til Tyskland og Danmark.

Dommer Cooley, Formanden i det nationale Jernbanaad, har indgivet sin Begjæring om Afsted. Grunden er tvæglig Helbred. Der er nu to ledige Pladser i Raadet, og det var ikke for tidligt at Præsident Harrison kom hjem fra sin Rjstetur og gjorde lidt Reparation paa Tingene.

Det amerikanske Svin. Landvæsenminister Ruff soler sig meget løst i Anledning af sin Sufkes med at bevæge den tyske og den danske Regjering til at have Forbudet mod det amerikanske Svin, og han vil nu søge andre Laurbær. Han vil rette sin Overtalelsesvorne mod Frankrig og Østrik med det Maal for Øje, at saa dem til at vise Gjestfrihed mod Onkel Sams majsedebede Gryntere. Lad Hild krone hans Værbælsfer!

Bevilgninger til Regnmaneriet. Minister Ruff har i Sænde naar Kongressen træder sammen at forlange en rundelig Pengetilvigning til videre Fremme af Eksperimenterne for Frembringelsen af Regn paa de tørre Sletter ved Beskydning af Stjerne. De hidtil gjorte Forsøg i den Retning har jo været ganske heldige, og med mindre de vundne Laurbær skulde visne for Kongressen samles, er det tænkligt nok at en rundelig Bevilling vil uden større Modstand bliue indrømmet. Man troer, at de lovgivende Forsamlinger i de Stater, som er udfatte for Løfte, vil tage Skridt til at prøve denne Methode for kunstlig Frembringelse af Regn, og at der fra Staterne vil bliue betydelige Bevilgninger til Anvendelse i dette Øjemed. De heldige Eksperiment i Texas har forstummet Talem om geologiske Opmaalinger i Kunstvandingens Interesse, og man hører slet ikke mere om artefiske Brønde, Kanaler, Grofter eller de andre gammelgads Metoder, som nu i saa mange Aar har gaaet igjen i Kongressens Forhandlinger. Alt peger nu i Retning af Fremtøkkelsen af Regn fra Stjerne ved kunstige Midler.

Landbrugs-Notiser.

Ugens Vejr. og Afgroede-Rapport. (Officiel Meddelelse fra Jor. Staters meteorologiske Bureau). Ugen har gennemgaaende været kjøl og over den stien for Klippebjergene beliggende Egn, over hele Majs- og Bomuldsbæltet, hvor varmt Vejr mest tiltrængtes, har den daglige Temperatur svunget fra fire til

sjets Grader under Normalpunkter. Dette var lidt varmere end sædvanligt i Minnesota, Dakota'erne og derfra vest paa Stillehavet; den største Varme indtraf i sydlige Californien, hvor den daglige Temperatur var fra seks til ti Gr. højere end sædvanligt. Dette Froste indtraf i Majs- og Bomuldsbæltet, og i det nordlige Løb i de østlige nordlige Egne og i vestlige Nebraska; men de st ejede ikke ind paa selve Majsdistriktet, hvor Vejret den sidste Del af Ugen har været varmt og tørt og maa have søet en gunstig Virkning paa Majs.

Man har haft et Doermaal af Regn i Ny-England, de midterste Atlanterhavets stater, over Lake Erie og Florida. I det Doermaal indtraf ogsaa ved nogle Klippebjergsstationer og ved Stillehavets kysten. Over de store Dale i Landet indre var Nebbøren gennemsnitlig ringe; men Doermaal i smaa Omkreds faldt i Alabama, Indianerterritoriet, Kansas og Minnesota. Der var fuldstændig Regnmangel i Texas, Illinois og større Del af den øvre Indisklækkings Jowa — Majs har gjort stor Fremgang, idet en Trejebel deraf er moden nok til at hugge og sætte i Stof. En anden Trejebel vil være moden nok til at hugge om otte Dage, men Resten behøver god Hjorten Dages varmt Vejr.

Nord- og Syd-Dakota — Vejrbetingelserne var gunstige for Stofning af Tærkning i N.-Dat., og for Stofning af Tærkning og Høstning i Syd-Dakota. Majsens modner godt ved Sydgrænsen andre Steder er den vel nipet noget af Frostens, men dog ganske god. Jorden er tør i begge Stater.

Nebraska — Ugen var kjøl og ugunstig for Majs, som modner meget langsomt og ureg lmesigt. Storfædelene Majs vil være ubensur Jære om fire Dage i sydlige Nebraska, og om ca. Dage i nordlige Nebraska.

Missouri — Majsens modnes god den tidlige er udenfor Frostens Rækkevidde, men den sidstigt plantede behøver endnu otte Dages varmt Vejr for at kunne klare sig. Jorden er alt for tør til Efteraarspløjningen.

Kansas — Afgroeden er stift imod Frost, undtagen sidst Majs i de nordlige Countier, der nu har bedret sig betydelig ved de sidste Regne og vil være moden til den 25de September.

Colorado — Majs bliver hugget sydførlige Colorado; andre Steder er den sidstigt. Kartoffel høsten er udmærket. Al slags Frugt modnes godt; indhøsten har indtruffet i den forløbne Uge.

Utoj paa Færtra. Lus og Rastafier gjør megen mere Stude paa Færtra end Folk i Almindelighed tro. Naar en Høne lægger sit til at dø, faar Kjøren gjerne Stjlden, medens der i Virkeligheden er langt mere Sandfærdighed for, at det er Utoj, der stikker under det Færtra i tusindvis særkes og udbynes af det Utoj, hvormed deres Legemer er Huse er besprængte, især i Sommermåned. Det er ikke blot Lus, men der findes Rastafier af alle mulige Størrelser, Kuller og Former, der stadigt udfuge Færtraet Livskraft og gjør dem saa loogede at de falde som lette Drefe for Engdem. Færtraet dør det ene efter det andet, og man undrer sig over hvad det kan være i Vejen. Læser, hvis du har en Hønehus, da er der maasse Mjærder i Utoj deri nu. Nogle af dem er taanløse og af en saadan Farve, at det er vanskeligt at se dem med de blotte Øjne. Medtag en af Hønehusene og lyst den væk, og du vil se Resultatet. Du skal ikke vente at Rastafierne kan vokse stærkt eller de vil lægge Egg, saa længe som der er Lus i Hønehuset.

For at dræbe denne Plage og for at forebygge den, maa man rense Hønehuset. Tag Hønehuset, hvori Lus Karbolsyre kan blandes, og overkalt det ting grundigt derved: Væggene, Træet alle Nabninger og Alt, hvor der kan være Tank om at en Ting mindre end en Sandskorn kan skjule sig. Hvis du gjøddette Stykke arbejde som det bør gjøres, vil du være dem koi. Efter dette er gjort tager du en Gang hver Uge og guider Petroleum paa Trinene lige til Hønehusene gaar i Stri om Attenen. Hønehusene eller sine Gange om Aaret med brændende Sool og Harpits mens Hønehusene er ude. Grene af Gedortræer og Karbolsyre spredt omkring på Gulvet, eller Tobakstygler og Blad anvendt paa samme Maade er ogsaa udmærket til at forebygge at denne Plage faar Indpas i Hønehuset.

Mr. Fred Hittman, Martinez, Cal. skriver: „I flere Uger led jeg af Ryggen, og kunde næsten ikke gaa eller ligge ned. To Flaster af St. Johns Olie kurede mig fuldstændig.“

Nejjevas. Amerikanse Borgere, der for en Stiffheds Stjld ønsker at fornye sig med et fra Regjeringen i Washington, kan paa og billigst erholde et saadant ved Ansigning gennem Peter Ebbeson, Dannebrog.